

Mattilsynet – Hovedkontoret
Pb. 383
2381 Brumunddal

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

Org. nr. 966251808

Postadresse:
Pb. 6781 St. Olavs plass
0130 Oslo

Besøksadresse:
Keysers gt. 5
0165 Oslo

22 99 46 00
dnn@vetnett.no
www.vetnett.no

Jnr.: 207/15/Ark.nr.
0.131/EB/MRF/Oslo
22.04.2016

Forskrift om godtgjøring for nødhjelp til dyr – anmodning om justering av satser.

Det vises til Veterinærforeningens brev til Mattilsynet datert 2. september 2015 (Vår ref. 528/15) og tilsvar fra Mattilsynet datert 6. november 2015 (deres ref. 2015/181919) Mattilsynet synes det er et godt forslag å knytte satsene til rettsgebyret og etterspør begrunnede og rimelige forslag som kan benyttes i det videre arbeidet med å endre forskriften.

Veterinærforeningen gjennomfører regelmessige undersøkelser blant medlemmene når det gjelder lønns- og arbeidsvilkår, hvor også takster i klinisk praksis etterspørres. I en fersk undersøkelse fra 2015 fremgår det at gjennomsnittlig timesats på klinikker er 1510 kroner, med et spenn mellom 800 kroner som laveste timesats og 3000 kroner som høyeste. Etter Veterinærforeningens oppfatning vil folketrygdens grunnbeløp (G) være et bedre utgangspunkt for å fastsette satser i forskriften. I motsetning til Rettsgebyret justeres grunnbeløpet årlig i takt med lønns- og prisutviklingen i samfunnet, og vil dermed oppfylle kravene i forskriften til at godtgjørelsen skal være passende. 1 G er fra 1. mai 2015 fastsatt til 90 068 kroner. En passende timegodtgjørelse kunne da settes til 2 % av folketrygdens grunnbeløp, hvilket omtrent ville gjenspeile gjennomsnittlig timesats på landsbasis.

Veterinærforeningen vil samtidig foreslå at Mattilsynet benytter anledningen til å rette opp noen formuleringer i forskriften som kan virke uklare og føre til ulike tolkninger.

Dette gjelder spørsmålet om hvorvidt dyret er eid eller viltlevende og hva som skal til for å definere om dyret har en eier;

I § 2. *Virkeområde* defineres dette som nødhjelpsgodtgjørelse «a) ved manglende betaling for nødhjelp til eide dyr B) ved utført nødhjelp til viltlevende dyr og dyr uten kjent eier eller innehaver.»

Mens det i § 5. *Rett til godtgjørelse*, bokstav b i tillegg fremgår at dyrehelsepersonell kan kreve godtgjørelse fra staten for «nødhjelp iht § 3 b, dersom dyret er viltlevende eller dyrehelsepersonellet ikke finner en eier eller innehaver å rette betalingskravet mot.»

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

I § 6 Beregning av godtgjørelse bokstav b, finnes også en tilleggsdefinisjon; «inntil 1 200 kr for arbeid etter § 3 b dersom dyret er ID-merket eller åpenbart har en eier».

I § 7 *Kravets innhold*, siste ledd bokstav a) finnes igjen en definisjon som avviker fra definisjonen som definerer forskriftens virkeområde; «erklæring om at dyret er viltlevende, eller at dyrehelsepersonellet ikke finner en eier eller innehaver å rette betalingskravet mot, selv om dyret åpenbart har en eier.»

Vi mener det vil skape ryddighet og fjerne tvil om forståelsen av bestemmelsene om disse vilkårene samles i § 2. Man kan da i de øvrige bestemmelser, nevnt ovenfor, henvise til § 2.

Etter vårt syn vil den enkleste og beste definisjonen være; «ved manglende betaling for utført nødhjelp til dyr med kjent eier eller innehaver» i § 2 a. Ytterligere vilkår, som ID-merking og/eller at det på annet grunnlag er åpenbart at dyret har en eier vil da være overflødig da man har en person man kan rette betalingskravet mot. § 2 bokstav b) kunne da utformes slik; «ved manglende betaling for utført nødhjelp til viltlevende dyr og dyr uten kjent eier eller innehaver».

Med vennlig hilsen

Mette Rød Fredriksen
juridisk rådgiver

Ellef Blakstad
fagsjef

Kopi: Landbruksdepartementet, Postboks 8007 Dep. 0030 Oslo